

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۲۷ اگست ۲۰۱۵

کارخانه اشکان چینی در قزوین یک بار دیگر تعطیل اعلام شد و یک بار دیگر ۱۵۰ کارگر تازه به کار گرفته شده به جمع چندین صد و پنجاهی هائی پیوستند که پیش تر بدون دریافت کمترین مزدی در آن کارخانه جان کنده بودند. به واقع روش سرمایه دار این کارخانه چنین است که هر چند ماه یک بار ۱۵۰ کارگر را استخدام و پس از یک دوره استثمار و سود جوئی از آن ها در حالی که مزدی هم به آن ها پرداخت نمی کند درب کارخانه را به روی آن ۱۵۰ کارگر می بندد و منتی بعد ۱۵۰ کارگر دیگر را به همین ترتیب استخدام و مورد بهره برداری قرار می دهد. شکی نیست که صاحب این کارخانه تنها با پشتیبانی کله گنده هائی در دم و دستگاه جمهوری اسلامی قادر به چنین کلاه برداری و سودجوئی از کارگران شده است. آن چه در زیر می آید مطلبی است که پیشتر در افشای سرمایه دار کارخانه اشکان چینی از طرف چریکهای فدائی خلق به تحریر در آمده و حال با توجه به انتشار خبر دیگری از این کارخانه، که حاکی از این است که سرمایه دار مزبور پس از رسوا شدن در قزوین و شهر های اطراف، این بار ۱۵۰ کارگر مورد نیاز خود را از دهات و شهر های دور استان گرد آورده است، آن را عیناً در این جا درج می کنیم:

کارگر بی مزد!

در سال های طولانی سلطه رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی و تحت شرایط اسارت باری که این رژیم با اتکاء به قدرت دار و شکنجه برای سرمایه داران کشور شکل داده است، هیچ روزی نبوده و نیست که بورژوازی دندان گرد حاکم، روش جدیدی برای سرکپسه کردن کارگران ابداع نکرده و نکند. در گذشته یک روز بخشی از حقوق کارگران را تحت عنوان کمک به جبهه های جنگ ارتجاعی ایران و عراق بالا می کشیدند و روز دیگر حقوق رسماً شناخته شده را به "مساعده" تبدیل کرده و گاه تحت این عنوان به کارگر پرداخت می کردند. اما اکنون سال هاست که کار را به آن جا رسانده اند که نام دستمزد کارگر تدریجاً تبدیل به "حقوق معوقه" شده و کارفرما با بی شرمی از پرداخت دسترنج کارگر سرباز زده است. در چنین اوضاعی، اعتراض و مبارزه کارگران برای دریافت دستمزد کاری که برای سیر کردن شکم خود و خانواده انجام داده اند، به بخشی از زندگی محنت بار روزمره آن ها بدل گشته است. اگر به صحنه مبارزات طبقه کارگر در سال های اخیر نگاه کنیم، خواست پرداخت حقوق های معوقه به یکی از مهمترین و همه گیرترین مطالبه های کارگری تبدیل شده و این حقیقت مبین این امر است که چگونه بورژوازی ایران با حمایت جمهوری اسلامی حتی از پرداخت حداقل دستمزد پذیرفته شده هزاران هزار کارگر زحمتکش هم دریغ می ورزد. این واقعیت دردناک خود نشانگر عمق فاجعه و زندگی مصیبت باری ست که این طبقه انگلی برای کارگران شکل داده است.

در چنین چهارچوبی هر روز خبر جدیدی از چگونگی جنایات فجیعانه ای به گوش می رسد که توسط کارفرمایان و سرمایه داران زالو صفت وابسته تحت حمایت جمهوری اسلامی در گوشه و کنار مملکت علیه کارگران انجام می شود. در یکی از تازه ترین این خبرها اعلام شده است که در قزوین و در کارخانه "اشکان چینی" کارفرمای رذل به ابتکار جدیدی دست زده است. او نه تنها در مقابل کار طاقت فرسای کارگران به آن ها حقوقی نمی پردازد بلکه هر چند وقت یک بار کارگران طلبکار را بدون پرداخت حقوق اخراج و کارگران جدیدی استخدام می کند و به این ترتیب، در هر دور جدید از اخراج و استخدام، مجموعه حقوق کارگران خود که تعدادشان حدود ۱۵۰ نفر می باشد را با وقاحت تمام و بدون هراس از هیچ گونه عواقب قانونی و مجازاتی به جیب می زند. بر اساس این روش ضد خلقی و استثمارگرانه، ۱۵۰ کارگر مورد نیاز این واحد تولیدی از موقعیت کارگر ثابت و یا حتی کارگر قراردادی به کارگر سیال تبدیل شده و هر از چند ماهی کاملاً با کارگر جدید تعویض شده و بدون دریافت هیچ حقوق و دستمزدی در جامعه به حال خود رها می شوند. البته در اعمال چنین جنایتی یعنی گرسنه رها ساختن کارگران و خانواده های شان، کارفرمایان این واحد، زنان کارگر را شدیدتر مورد هدف قرار داده و همان طور که خود مقامات تشکل های کارگری رژیم ساخته در منطقه اعتراف کرده اند "واحد تولیدی اشکان چینی نیروهایش را بیشتر از بین خانمها انتخاب می کند و بدون پرداخت حقوق آن ها را پس از چهار یا پنج ماه اخراج می کند."

باور کردنی نیست. اما این رذالت از سوی سرمایه داران و تحت حمایت چماق جمهوری اسلامی واقعیت یافته و هیچ دروغ و اغراقی هم در کار نیست. مهم تر و دردناک تر از همه این که، چنین شگرد ضد کارگری، تنها یک بار از طرف کارفرمای این واحد تولیدی صورت نگرفته است بلکه خود مسوولین شورای اسلامی استان قزوین که نهادی ضد کارگری و وابسته به رژیم می باشد و این خبر شوک برانگیز را اعلام نموده اند، رسماً هم اطلاع داده اند که: "کارخانه اشکان چینی در طول نزدیک به شش سال فعالیتش، هر چند ماه اقدام به استخدام نزدیک به ۱۵۰ نفر نیروی کار در کارخانه می کند و پس از چند ماه کار آن ها را بدون پرداخت بیمه و حقوق اخراج می کند" جالب است که رسوائی ناشی از حقه بازی و دزدی های آشکار کارفرمای این واحد به آن جا رسیده که حتی رئیس کانون شورای اسلامی استان قزوین به خاطر عدم پیگیری مسوولین "در خصوص تخلفات این واحد تولیدی" ضمن اظهار تأسف اعلام نموده که: "تعطیلی این واحد تولیدی به نفع کارگران استان است."

بدون شک خواندن این خبر در شرایط فقر و محرومیت کارگران ایران، قلب هر انسان با وجدانی را به درد می آورد و نفرت او را از سرمایه داران و کارفرمایان زالوصفت و اصولاً سیستم استثمارگرانه ای که حامی آن هاست بر می انگیزد. ولی در شرایطی که خود رژیم جمهوری اسلامی از طریق طرح ضد کارگری "طرح آموزش استاد شاگردی نوین" در تدارک تهیه "قانونی" نیروی کار مجانی و کارگر بی جیره و مواجب برای کارفرماهای کشور می باشد، ابتکار کارفرمای بی همه چیز کارخانه اشکان چینی قزوین تنها نشان می دهد که در چارچوب نظام غارتگر حاکم، این کارفرمای بی همه چیز و رذل، بسیار جلو تر از زمان گام برداشته است و روشی ابداع نموده که به مغز هیچ استثمارگر بی وجدانی هم خطور نمی کند.

مطالعه و تعمق روی این خیر نشان می دهد که چرا ولی فقیه جنایتکار این رژیم امسال را سال "جهاد اقتصادی" نامیده و در چنین جهادی قرار است چه بر سر کارگران آورده شود. آیا در چنین شرایطی و تحت حاکمیت چنین رژیم وابسته و ضد کارگری، امکان کوچکترین گشایشی در وضع نکبت بار حیات و معاش بخش بزرگی از جامعه تحت سلطه ما یعنی کارگران و زحمتکش گرسنه و محروم وجود دارد؟

بر اساس همین واقعیات است که خود زندگی بار دیگر فریاد بر می آورد که بدون نابودی تمامیت جمهوری اسلامی و بدون نابودی نظام سرمایه داری حاکم که تا پابرجاست و رژیم هائی مثل جمهوری اسلامی را باز تولید می کند، کارگر

به رهائی و خواست های به حق خود دست نخواهد یافت. تجربه دهه ها مبارزات کارگری نشان داده که رهائی کارگر تنها به دست خودش امکان پذیر است و از سوی دیگر همین تجربیات نشان داده اند که کارگران تنها و تنها با متشکل شدن و با مبارزه و حرکت برای نابودی قدرت سیاسی سرمایه داری که بدون قهر انقلابی امکان پذیر نمی باشد قادر به برپائی جامعه ای که از ظلم و ستم و استثمار بری باشد خواهند بود. پس برای خلاصی از سلطه این نظم ظالمانه باید کارگران به پاخاسته و این وضع را درهم بشکنند و گرنه تا نظام سرمایه داری حاکم است و تا جمهوری اسلامی بر قدرت است ، باز هم شاهد ترفندها و شگردهای دیگری برای تداوم استثمار و چپاول کارگران خواهیم بود.

به نقل از : ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۹ ، مرداد ماه [اسد] ۱۳۹۴